PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII – Nr. 9670 | 4 PAGINI – 30 BANI | Luni 5 ianuarie 1981

MESAJUL DE ANUL NOU

adresat întregului nostru popor, la posturile de radio și televiziune, de TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

DRAGI TOVARĂȘI ȘI PRIETENI,
CETĂȚENI AI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA,

Încheiem anul 1980 și, totodată, cincinalul 1976–1980 cu noi și remarcabile realizări în toate domeniile de activitate. În cadrul dezbaterilor largi purtate zilele trecute în plenara Comitetului Central al partidului, în Marea Adunare Națională, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste s-a făcut bilanțul realizărilor noastre pe acest an și pe întregul cincinal. Și în acest an industria noastră socialistă a continuat să se dezvolte, prevederile cincinalului realizîndu-se cu o depășire de cîteva zeci de miliarde de lei. S-a dezvoltat, de asemenea, agricultura, au crescut produsul social și venitul național, s-a ridicat nivelul de trai material și spiritual al celor ce muncesc.

Cu un legitim sentiment de mîndrie și satisfacție constatăm că, în această perioadă, am parcurs un drum important în dezvoltarea economico-socială a patriei, în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. S-au afirmat tot mai puternic forța și superioritatea orînduirii noastre noi, hotărîrea întregului popor, mai unit ca oricînd, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea partidului, de a-și făuri o viață liberă și demnă, viitorul socialist și comunist.

Pentru mărețele înfăptuiri obținute în cursul acestui an și al întregului cincinal, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, adresez clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, organelor și organizațiilor de partid, organizațiilor de masă și obștești, întregului nostru popor cele mai calde felicitări și urări de noi și tot mai mari succese în activitatea viitoare.

Vom intra, peste cîteva minute, în noul an – 1981 – primul an al celui de-al șaptelea cincinal care asigură transpunerea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea al partidului, parcurgerea unei noi și deosebit de importante etape în realizarea Programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. Noul cincinal prevede continuarea dezvoltării în ritm înalt a forțelor de producție ale țării și, totodată, realizarea unei calități noi, superioare în întreaga activitate economică și so-

(Continuare în pag. 2-3)

Primul succes sportiv românesc al anului 1981

ECHIPA DE HANDBAL CAMPIOANĂ MONDIALĂ UNIVERSITARĂ!

În finala de aseară de la Paris: ROMÂNIA – FRANȚA 20-16 (11-10)

Anul 1981 a început sub cele mai bune auspicii pentru mișcarea sportivă din România. În chiar primele zile ale sale, acest an, care pentru sportul nostru înseamnă anul organizării celui mai important eveniment al calendarului sportiv internațional, UNIVERSIADA '81, selecționata studențească masculină de handbal a țării și-a înscris numele, din nou, pe lista de onoare a formațiilor învingătoare într-o mare și tradițională întrecere sportivă: CAMPIONATUL MONDIAL UNIVERSITAR DE HANDBAL.

Începută în ultimele zile ale lui 1980 și terminată ieri, la Paris, întrecerea a fost extrem de echilibrată și nu lipsită de surprize. În condiții de puternică concurență, handbaliștii români și-au onorat și de această dată bunul renume, au terminat neînvinși, ocupînd primul loc și confirmînd astfel victoria de la ediția precedentă (1977, Varșovia), PENTRU A PATRA OARĂ JUCĂTORII NOȘTRI AU URCAT PE CEA MAI ÎNALTĂ TREAPTĂ A PODIUMULUI CAMPIONATELOR MONDIALE UNIVERSITARE — REALIZÎND ASTFEL UN EXCELENT RECORD : 4 TITLURI (primele două în 1973 la Lund în Suedia și în 1975 la București) DIN ȘAPTE PARTICIPĂRI LA CELE OPT EDIȚII !

Duminică după-amiază numeroși parizieni au luat drumul Sălii sporturilor din St. Ouen, o suburbie a capitalei Franței, unde se desfășurau ultimele partide ale celei de a VIII-a ediții a Campionatului mondial universitar de handbal. Cei aproape 3 000 de spectatori prezenți în această cochetă sală veniseră să încurajeze echipa studențească a țării lor, calificată spectaculos (la goloveraj) dar meritat în acest meci final, în cursul căruia urma să întîlnească puternica selecționată universitară a României, deținătoarea titlului.

În cele din urmă, cei mai buni, adică handbaliștii români, au obținut victoria cu 20—16 (11—10), la capătul unui joc frumos, punctat descori cu faze dinamice la cele două porți, foarte echilibrat, mai ales în prima sa parte, cînd echipa gazdă s-a aflat la conducerea jocului (și a scorului), aspru uneori, dar disputat în spirit de fair-play. Așa cum apreciau specialiștii, victoria tinerilor handbaliști români a fost pe deplin meritată, ea fiind consecința directă a unui joc bun în apărare, mai cu seamă în repriza secundă, și a unei mai mari varietăți de combinații și mijloace ofensive, care le-au adus goluri prețioase în momentele-cheie ale partidei.

Jocul a început în nota de superioritate a echipei Franței, încurajată de ușurința cu care se desprindea în atac, înscriind goluri mai lesne decît ar fi bănuit. Cauzele erau legate, în primul rînd, de buna evoluție a „7-lui de bază (în care excelau Geoffroy, Courniol și elasticul portar Merlaut) și în al doilea rînd de neconvingătoarea comportare a echipei noastre care — lipsită de aportul lui M. Voinea și avînd în teren doi jucători nerefăcuți (Stingă și Drăgăniță) — nu-și găsea cadența, ratînd mult. Abia spre sfîrșitul acestei prime reprize, portarul Buligan și-a revenit, Marian Dumitru a înscris cîteva goluri la timp și după ce fusese condusă din min. 3 (1—2), uneori la diferențe de două goluri : 2—4, 4—6, 5—7, 7—9, selecționata română își reintră în mînă, egalează în min. 22 (9—9) și într-un final „încins" trece la conducere : 11—10. În partea a doua a finalei, pe teren parcă a pătruns o altă echipă română, decît cea care evoluase în prima parte. Se joacă în apărare foarte avansat și decis, portarul Buligan scoate tot, combinațiile de atac depășesc în viteză și finețe aspra apărare a francezilor și, foarte rapid, soarta victoriei este decisă. Echipa României se desprinde spectaculos, conducînd după primele minute de joc ale reprizei secunde cu 16—10. O veritabilă lecție de handbal ! Selecționata franceză are meritul de a nu fi cedat în fața acestui decisiv „sprint" și revenind în finalul întîlnirii, a redus din handicap, dar fără să amenințe victoria tinerilor jucători români, care au controlat finalul jocului. Aceștia au cîștigat pe merit, la un scor concludent : 20—16 (11—10), selecționata țării noastre apărîndu-și astfel titlul de CAMPIOANĂ MONDIALĂ UNIVERSITARA !

Arbitrii K. Sargnizian și V. Lipov (ambii din Uniunea Sovietică) au condus bine următoarele formații :

ROMÂNIA : Buligan (Cl. Ionescu) — Durău (6), Grabov-

(Continuare în pag. a 4-a)

La această ediție a C.M. universitar de handbal, selecționata țării noastre a obținut următoarele rezultate :

PRELIMINARII (grupa „D")

România – Selecționata regională franceză 27–19 (14–10)
România – Israel 34–14 (17–9)
România – R.F. Germania 20–18 (9–9)

SEMIFINALE (seria a II-a)

România – Bulgaria 29–18 (14–6)
România – Iugoslavia 21–19 (9–11)

FINALA

ROMÂNIA – Franța 20–16 (11–10)

GÎNDURI PENTRU NOI MEDALII!

ȘI-ACUM, TITLUL CONTINENTULUI ȘI AL LUMII!

Ce-și poate dori mai mult un sportiv decît să termine învingător toate marile competiții internaționale la care ia parte într-un an ? Și, mai cu seamă, atunci cînd este vorba de un an olimpic ! Așa a fost 1980 pentru mine. Am început bine încă din primăvară, la Prievidza, unde mi-am apărat centura continentală. Lunile care au urmat le-am dedicat unei pregătiri asidue. Am vrut din toată ființa mea să devin și campion olimpic. Era singurul trofeu care îmi lipsea din colecție. Argintul de la Montreal nu avea aceeași strălucire ca aurul pe care doream să-l aduc de la Moscova. Și am reușit. Desigur, n-a fost ușor. Polonezul Supron, pe care îl învingeam cu

ȘTEFAN RUSU
campion olimpic de lupte greco-romane

(Continuare în pag. 2-3)

MEDALIE DE AUR ȘI LA NOTTINGHAM !

Am avut un an bun, prodigios, iar pe plan sportiv am trăit satisfacția maximă pe care și-o poate visa oricare performer : cucerirea titlului olimpic. Am urcat, alături de acest mare sportiv care este Ivan Patzaichin, pe cea mai înaltă treaptă a podiumului olimpic de la Krilatskoe. Pentru noi, pentru victoria noastră, pentru gloria sportului românesc s-a cîntat Imnul de Stat al României socialiste. În condițiile foarte bune de pregătire pe care le-am avut, am muncit mult pentru acest titlu olimpic. Dar bucuria izbînzii a șters din memorie zecile și sutele de ore de eforturi susținute, pe arșiță sau ploaie, miile de kilometri de vîslit și de alergat. Și chiar dacă Olimpiada vine doar

TOMA SIMIONOV
campion olimpic de canoe

(Continuare în pag. 2-3)

REVELION SPORTIV 1981

Alături de întreg tineretul țării, de toți cetățenii patriei, sportivii au sărbătorit în mijlocul familiilor, al colegilor, al prietenilor, tradiționala sărbătoare de la întîlnirea anilor. Pentru fiecare dintre ei, noaptea Revelionului a însemnat un prilej de bucurie, de veselie, de retrăire a împlinirilor pe care le-au cunoscut în 1980, pe arenele sportive ale lumii, în viață, la locurile de muncă sau de învățătură. În același timp — așa cum fiecare dintre noi am făcut-o în clipele în care am ciocnit cîte o cupă de șampanie —, performerii noștri au zburat cu gîndul spre viitoarele întreceri ale anului 1981. Instantaneele surprinse de reporterii ziarului nostru încearcă să pătrundă în intimitatea gîndurilor lor. Cum au pășit sportivii în Noul An, care le sînt speranțele, năzuințele, cum doresc să le realizeze ? Să nu uităm că, de fapt, fiecare succes al lor, fiecare performanță, fiecare titlu sau medalie pe care le cuceresc înseamnă pentru noi tot atîtea prilejuri de mari satisfacții, noi contribuții la creșterea prestigiului internațional al mișcării sportive din România socialistă.

O PREMIERĂ PENTRU NADIA !...

Să începem — se putea altfel ? — cu **Nadia Comăneci**. După cum știți, ancheta Asociației presei sportive din România a desemnat-o pe multipla campioană olimpică drept cea mai bună sportivă română din 1980. Este încă un titlu care se adaugă impresionantului ei palmares, cel care o recomandă drept cea mai mare performeră română a ultimului deceniu și a tuturor timpurilor. Ca un copil cuminte, Nadia a început Revelionul acasă, alături de mama sa și de fratele Adrian. Dar pentru că Nadia este acum o codană de 19 ani și pentru că are, normal, foarte mulți prieteni și prietene, a acceptat invitația Ancăi Grigoraș de a petrece cîteva ore și în

(Continuare în pag. 2-3)

805.071